A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2020. május 28.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer és CNTX európai uniós ábrás védjegyek bejelentése – Két egymást metsző kört, illetve két egymást részben fedő korongot ábrázoló, európai uniós és egyesült királysági korábbi ábrás védjegyek – Az eljárás felfüggesztése – Az (EU) 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 71. cikkének (1) bekezdése”

A T-84/19. és T-88/19–T-98/19. sz. egyesített ügyekben,

a **Cinkciarz.pl sp. z o.o**. (székhelye: Zielona Góra [Lengyelország], képviselik: E. Skrzydło Tefelska és K. Gajek ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: A. Söder és H. O’Neill, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **MasterCard International, Inc**. (székhelye: New York, New York [Egyesült Államok], képviselik: J. Olsen, B. Hitchens és P. Andreottola solicitors, valamint G. Tritton és A. Muir Wood barristers),

a MasterCard International és a Cinkciarz.pl közötti felszólalási eljárásokra vonatkozóan az EUIPO második fellebbezési tanácsa által 2018. december 7-én hozott határozatokkal (R 1062/2018-2., R 1059/2018-2., R 1058/2018-2., R 1057/2018-2., R 1056/2018-2., R 1060/2018-2., R 1055/2018-2., R 1054/2018-2., R 1053/2018-2., R 986/2018-2., R 1063/2018-2. és R 1064/2018-2. sz. ügyek) szemben benyújtott tizenkét kereset tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: J. Svenningsen elnök (előadó), R. Barents és C. Mac Eochaidh bírák,

hivatalvezető: Juhász-Tóth A. tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2019. február 12-én, 13-án és 14-én benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2019. május 21-én benyújtott válaszbeadványaira,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2019. május 17-én benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a 2019. április 10-i határozatra, amely az eljárás írásbeli és esetleges szóbeli szakaszának lefolytatása céljából egyesítette a T-84/19. és a T-88/19–T-98/19. sz. ügyeket,

tekintettel a Törvényszék tanácsainak összetételében történt változásra,

tekintettel a 2019. december 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogviták előzményei

1 2016. március 16. és április 25. között a felperes, a Cinkciarz.pl sp. z o.o. az európai uniós védjegyről szóló, módosított 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.;helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján tizenkét európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegyek (a továbbiakban: bejelentett védjegyek) az alábbi ábrás megjelölések:

– a T-84/19. sz. ügyben:

– a T-88/19. sz. ügyben:

– a T-89/19. sz. ügyben:

– a T-90/19. sz. ügyben:

– a T-91/19. sz. ügyben:

– a T-92/19. sz. ügyben:

– a T-93/19. sz. ügyben:

– a T-94/19. sz. ügyben:

– a T-95/19. sz. ügyben:

– a T-96/19. sz. ügyben:

– a T-97/19. sz. ügyben:

– a T-98/19. sz. ügyben:

3 Az említett bejelentéseket a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás

(kihirdette: 1967. évi 7. tvr.) szerinti 9. és 36., valamint (a T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyek tárgyát képező egyes bejelentett védjegyek esetében) a 41., illetve (a T-84/19., T-88/19–T-91/19., T-93/19–T-95/19. és T-97/19. sz. ügyek tárgyát képező egyes bejelentett védjegyek esetében) a 45. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették.

4 Az európai uniós védjegybejelentéseket az *Európai Uniós Védjegyértesítőben* tették közzé, 2016. május 19-én, illetve 2016. július 14-én.

5 Ezt megelőzően, vagyis 2015. március 15-én a felperes az alábbi ábrás megjelölésre (a továbbiakban: kizárólagosan ábrás €$ védjegy) vonatkozóan egy másik európai védjegybejelentést is tett:

6 A kizárólagosan ábrás €$ védjegy pontosan megegyezik a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyek tárgyát képező négy bejelentett védjegy ábrás elemével, és az annak lajstromozására irányuló kérelem ugyanazon osztályokba tartozó árukat és szolgáltatásokat érintette, mint e négy bejelentett védjegy esetében. A kizárólagosan ábrás „€$” védjegy lajstromozására irányuló kérelmet az elbíráló elutasította, amely határozatát a fellebbezési tanács helyben hagyta. Az utóbbi által hozott határozatot azonban a 2018. március 8-i Cinkciarz.pl kontra EUIPO (€$) ítélet (T-665/16, nem tették közzé, EU:T:2018:125) megsemmisítette, és az ügyet visszautalta az első fellebbezési tanács elé (R 1345/2018-1. sz. ügy).

7 2016. augusztus 12-én a beavatkozó fél, a Mastercard International, Inc. a 207/2009 rendelet 41. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke) alapján felszólalást terjesztett elő a tizenkét bejelentett védjegy lajstromozásával szemben, az azokban megjelölt valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében.

8 A felszólalásokat többek között hét európai uniós védjegyre és egy egyesült királysági védjegyre alapították.

9 A hét európai uniós védjegy között szerepelt a következő három védjegy:

– a különösen a 9. és 36. osztályba tartozó árukat és szolgáltatásokat jelölő, alább ábrázolt 9835869. számú európai uniós ábrás védjegy (a továbbiakban: egymást metsző körök):

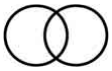

– a különösen a 9., a 36., a 41. és a 45. osztályba tartozó árukat és szolgáltatásokat jelölő, alább fekete-fehérben ábrázolt 2988533. számú európai uniós ábrás védjegy (a továbbiakban: fekete-fehér korongok):

– a különösen a 9., a 36., a 41. és a 45. osztályba tartozó árukat és szolgáltatásokat jelölő, alább ábrázolt, narancspiros és világos narancssárga színű, 9812538. számú európai uniós ábrás védjegy (a továbbiakban: piros és narancssárga korongok):

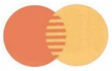

10 A felszólalások alapjául hivatkozott okok többek között a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 8. cikkének (5) bekezdésében (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 8. cikkének (5) bekezdése) foglalt okok voltak.

11 2017. május 5-én a felperes törlési kérelmet terjesztett elő a fenti 9. pont első két francia bekezdésében említett, két fekete-fehér korábbi védjeggyel szemben (egymást metsző körök és fekete-fehér korongok, a továbbiakban együttesen: fekete-fehér korábbi védjegyek).

12 2018. március 27-én, valamint 2018. április 10-én és 11-én hozott tizenkét határozatával a felszólalási osztály teljes egészükben elutasította a felszólalásokat. Elemzésének keretében mindenekelőtt – a felszólalás alátámasztására hivatkozott védjegyek közül – a fekete-fehér korongokat ábrázoló védjegyet vette figyelembe, és úgy vélte, hogy az ütköző megjelölések nem hasonlók. Ezt követően megállapítását a többi korábbi védjegyre is kiterjesztette, különösen azon oknál fogva, hogy e további védjegyekben nem jelent meg a bejelentett védjegyek ábrás elemére jellemző fekete és fehér korongok kombinációja. Tekintettel az ütköző megjelölések közötti hasonlóság hiányára, a felszólalási osztály azt állapította meg, hogy nem szükséges megvárni a fekete-fehér korongokat ábrázoló korábbi védjegy törlésére irányuló eljárás kimenetelét.

13 2018. május 29-én és 2018. június 7-én a beavatkozó fél a 2017/1001 rendelet 66. és 71. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozatainak mindegyikével szemben.

14 2018. december 7-i határozataival (a továbbiakban: a megtámadott határozatok) az EUIPO második fellebbezési tanácsa, miután hivatalból megvizsgálta az eljárások felfüggesztésének kérdését – tekintettel a fekete-fehér korábbi védjegyek törlése, valamint a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozása iránt folyamatban lévő párhuzamos eljárásokra –, helyt adott ezen fellebbezéseknek.

15 Közelebbről, a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a felszólalási osztály hibát követett azzal, hogy nem határozta meg az érintett vásárlóközönséget, amelyet ő maga határozott meg a jelen üggyel érintett különböző áru- és szolgáltatásosztályok függvényében.

16 Egyébiránt, a fellebbezési tanács – a felszólalási osztályhoz hasonlóan – a T-96/19. sz. ügyben megtámadott határozat (R 986/2018-2. sz. határozat) kivételével valamennyi megtámadott határozatban (a továbbiakban: az első tizenegy megtámadott határozat) úgy döntött, hogy az ütköző megjelölések összehasonlítását a fekete-fehér korongokat ábrázoló európai uniós védjegy alapján végzi el, amelyet a beavatkozó fél szempontjából a legkedvezőbb két korábbi védjegy egyikének tekintett (a másik az egymást metsző köröket ábrázoló korábbi védjegy volt). Ezen összehasonlítás végeztével a felszólalási osztállyal ellentétben úgy ítélte meg, hogy az említett megjelölések csekély mértékű vizuális hasonlóságot mutatnak.

17 A T-96/19. sz. ügyben megtámadott határozatban (a továbbiakban: tizenkettedik megtámadott határozat) a fellebbezési tanács úgy döntött, hogy elemzését a piros és narancssárga korongokat ábrázoló európai uniós védjegy alapján végzi el, azon oknál fogva, hogy a fekete-fehér korábbi védjegyek törlési eljárás tárgyát képezték. E határozatában is úgy ítélte meg, hogy az ezen ügyben összevetett megjelölések csekély mértékű vizuális hasonlóságot mutatnak.

18 Az ütköző megjelölések közötti hasonlóság fennállására tekintettel a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy el kell végezni a szóban forgó áruk és szolgáltatások összehasonlítását és meg kell vizsgálni a beavatkozó félnek a korábbi védjegyek fokozott megkülönböztető képességére vonatkozó állításait. E tekintetben az első tizenegy megtámadott határozatban hangsúlyozta, hogy e kérdés kulcsfontosságúnak bizonyulhat, mivel a felszólalást több korábbi jogra alapították, „és [e korábbi jogok] némelyike (vagy akár az összes) [és a jelen ügyben bejelentett védjegy] csekély mértékben hasonlónak tekinthető […], amennyiben két, egymást részben fedő körből állnak, amelyek azonos méretűek és vízszintes elrendezésűek”. Ugyanezen okból, azaz az említett megjelölések közötti hasonlóság fennállásából következően azt is megállapította, hogy meg kell vizsgálni a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében szereplő felszólalási okot.

19 Következésképpen a felszólalási osztály határozatainak megsemmisítését követően a fellebbezési tanács az ügyeket visszautalta a felszólalási osztály elé. Mindazonáltal az első tizenegy megtámadott határozatban azt „javasol[ta] a [felszólalási osztálynak], hogy a felszólalási eljárást függessze fel addig, amíg végleges, jogerős határozat nem születik a [korábbi] jogok érvényességét illetően [amelyekre a felszólalási osztály és maga a fellebbezési tanács is támaszkodott]”, a tizenkettedik megtámadott határozatban pedig felhívta „a felszólalási osztályt arra, hogy vegye figyelembe a [fekete-fehér korábbi] védjegyekkel szembeni, függőben lévő törlési eljárást”. A felfüggesztésre vonatkozóan egy második ajánlást is tartalmaznak a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyekben megtámadott határozatok a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozására vonatkozó eljárásban várható végleges határozatra tekintettel (lásd az alábbi 27–33. pontokat).

A felek kérelmei

20 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;

– az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére, ideértve az EUIPO előtti eljárásban felmerült költségeket is.

21 Az EUIPO és a beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

22 A Törvényszék eljárási szabályzatának 68. cikkével összhangban, vagylagosan vagy együttesen az eljárás írásbeli szakaszának vagy szóbeli szakaszának lefolytatása vagy az eljárást befejező határozat meghozatala céljából több, azonos tárgyú ügyet a közöttük lévő összefüggés miatt akár hivatalból, akár pedig a felperes vagy az alperes kérelmére az eljárás során bármikor egyesíteni lehet.

23 A felperes jelen ügyekre vonatkozó egyesítési kérelmeire tekintettel a további felek meghallgatását követően az ügyeket a 2019. április 10-i határozattal egyesítették, elsősorban az írásbeli és az esetleges szóbeli szakasz lefolytatása céljából.

24 A Törvényszék úgy véli, hogy a jelen ügyeket az eljárást befejező határozat céljából is célszerű egyesíteni.

25 Keresetei alátámasztására a felperes négy jogalapot hoz fel, amelyeket minden egyes ügy esetében sorrendben a következőkre alapít:

– az elsőt a 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről és az (EU) 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 5-i (EU) 2018/625 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek (HL 2018. L 104., 1. o.) az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 71. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértésére;

– a másodikat a 2017/1001 rendeletnek a Charta 41. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 94. cikkének (1) bekezdésére;

– a harmadikat az egyenlő bánásmód és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére;

– a negyediket a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és (5) bekezdésére.

Az összes ügy első jogalapjáról, valamint a T-96/19. sz. ügy második jogalapjának első részéről és a T-96/19. sz. ügy kivételével valamennyi ügy második jogalapjának harmadik részéről

26 Az összes ügy első jogalapjában, valamint a T-96/19. sz. ügy második jogalapjának első részében és a T-96/19. sz. ügy kivételével valamennyi ügy második jogalapjának harmadik részében – amelyeket együttesen szükséges vizsgálni – a felperes lényegében azt kifogásolja a megtámadott határozatokkal kapcsolatban, hogy a fellebbezési tanács annak ellenére nem függesztette fel a fellebbezési eljárásokat, hogy megállapította e felfüggesztés indokoltságát, és nem indokolta a jogilag megkövetelt módon a fellebbezési eljárások felfüggesztésének elmaradását.

Háttér

27 Ezen jogalapok és jogalaprészek a megtámadott határozatok azon részeire vonatkoznak, amelyekben a fellebbezési tanács – az EUIPO előtt párhuzamosan folyamatban lévő különféle eljárások miatt – a szóban forgó eljárások felfüggesztésére hivatkozott, jóllehet megvizsgálta az elé terjesztett kereseteket.

28 A szóban forgó párhuzamos eljárások körébe tartozik egyrészt a fekete-fehér korábbi – azaz az egymást metsző köröket és a fekete-fehér korongokat ábrázoló – védjegyeket érintő két törlési eljárás, mivel az utóbbi védjegyet vették alapul az első tizenegy megtámadott határozatban, vagyis a T-96/19. sz. ügyben megtámadott határozat kivételével valamennyi határozatban a megjelölések összehasonlításánál.

29 A szóban forgó párhuzamos eljárások körébe másrészt a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozására vonatkozó eljárás tartozik, amely védjegy a tizenkét bejelentett védjegy közül négy, azaz a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyek tárgyát képező bejelentett védjegy ábrás elemével pontosan megegyezik.

30 A megtámadott határozatok elsősorban releváns része az első tizenegy megtámadott határozat 13. pontja, amelyben a fellebbezési tanács megállapította, hogy a két fekete-fehér korábbi védjegy, amelyeket a beavatkozó fél szempontjából a legkedvezőbbnek ítélt, olyan törlési eljárások tárgyát képezi, amelyek már a fellebbezés tárgyát képező határozatok felszólalási osztály általi meghozatalát megelőzően is előrehaladott szakaszban voltak, ennek folytán „az [említett tanács] szerint célszerű lenne felfüggeszteni a jelen eljárást a [törlési] eljárásokat befejező és jogilag kötelező erejű határozat meghozataláig”.

31 Egyébiránt ugyanebben a tizenegy megtámadott határozatban, azonos megállapítás alapján a fellebbezési tanács „javasolt[a] a [vonatkozó] felszólalási eljárás felfüggesztését addig, amíg a [korábbi] jogok [– amelyekre a felszólalási osztály és maga a fellebbezési tanács is támaszkodott –] érvényessége ügyében végleges és jogilag kötelező erejű határozat nem születik” (lásd például a T-84/19. sz. ügyben a megtámadott határozat 53. pontját vagy a T-98/19. sz. ügyben a megtámadott határozat 56. pontját). Implicit módon ugyanebben az értelemben nyilatkozott a tizenkettedik – a T-96/19. sz. ügyben – megtámadott határozat 61. pontjában.

32 Másodszor, a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyekben megtámadott határozatokban, amelyek arra a négy bejelentett védjegyre vonatkoznak, amelyek ábrás eleme pontosan megegyezik a kizárólagosan ábrás €$ védjeggyel, amely utóbbi a fenti 5. pontban említett korábbi lajstromozási eljárás tárgyát képezi, a fellebbezési tanács megállapította, hogy „[a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozására vonatkozó kérelem tárgyában hozandó] végleges határozat a folyamatban lévő értékelés szempontjából a lehető legnagyobb relevanciával bír, [ezért] úgy [ítéli] meg, hogy [az érintett bejelentett védjegyek] ábrás elemének megkülönböztető jellegére vonatkozó értékelésével célszerű megvárni azt, amíg ezen [másik] ügyben a végleges és jogilag kötelező erejű határozat megszületik”, illetve „célszerű lenne figyelembe venni ezen [másik ügyben hozandó], végleges és jogilag kötelező erejű határozatot a szóban forgó ábrás elem megkülönböztető jellegének értékelése során” (lásd az említett megtámadott határozatok 35., 35., 39., illetve 38. pontját).

33 Egyébiránt – továbbra is a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyekben megtámadott határozatokban –, „[a] fellebbezési tanács fel kíván[t]a hívni a felszólalási osztály figyelmét az […] R 1345/2018-1. számon az első fellebbezési tanács előtt folyamatban lévő ügyre”, „javasol[va] a folyamatban lévő eljárás felfüggesztését […] addig, amíg ezen [másik] ügyben az eljárást befejező és jogilag kötelező erejű határozat nem születik” (lásd sorrendben az említett megtámadott határozatok 58., 57., 62., illetve 61. pontját).

34 Ezenkívül a T-84/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyekben megtámadott határozatok 58., 62. és 61. pontjában a fellebbezési tanács hozzáfűzte, hogy „e [határozat] fényében és azon oknál fogva, hogy [a szóban forgó bejelentett védjegy] szóelemének megkülönböztető képessége csekély mértékű [az érintett vásárlóközönség, illetve a szóban forgó áruk és szolgáltatások] egy része számára, […] a felszólalási osztály [az érintett bejelentett védjegyeknek] a feltétlen kizáró okok alapján történő újbóli vizsgálatát is megfontolhatná”.

A felek érvei

35 Az összes ügy esetében az első jogalapban a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy mivel a fellebbezési tanács a fenti 30–33. pontban szereplő megállapításokat tette, fel kellett volna függesztenie a fellebbezési eljárásokat annak terhe mellett, hogy megsérti a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 71. cikke (1) bekezdésének a) pontját, csakúgy, mint az e rendelkezés alapjául szolgáló

egyértelműség, következetesség és hatékonyság követelményét, valamint a Charta 41. cikkének (2) bekezdésében rögzített megfelelő ügyintézés elvét. Ennek elmulasztásával – álláspontja szerint – az említett tanács visszaélt hatáskörével. Ezenkívül e tanács figyelmen kívül hagyta a felek érdekét, holott kötelessége lett volna azt figyelembe venni, amikor az eljárás esetleges felfüggesztésének lehetőségéről határoz. A felperes lényegében még azt fűzi hozzá, hogy a fellebbezési tanács nem indokolta az arra vonatkozó végleges döntését, hogy az eljárást nem függeszti fel, miközben a felfüggesztés indokoltságát megállapította.

36 A T-84/19., T-92/19. és T-98/19. sz. ügyek második jogalapjának harmadik részében, valamint a T-96/19. sz. ügy második jogalapjának első részében – amely ügyek tárgyát képező bejelentett védjegy a kizárólagosan ábrás €$ védjeggyel azonos ábrás elemet tartalmaz – a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat indokolása ellentmondásos. Ezen ellentmondásosság álláspontja szerint abban rejlik, hogy a fellebbezési tanács – ebben a sorrendben – egyrészt megállapította, hogy a szóban forgó bejelentett védjegyek azonos ábrás elemének megkülönböztető képességére vonatkozó értékeléssel indokolt lenne várni addig, amíg a releváns párhuzamos eljárásban végleges határozat nem születik a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozásának a megkülönböztető képesség hiánya miatti elutasítására vonatkozóan, másrészt megvizsgálta a fellebbezést, és ennek keretében elvégezte az említett ábrás elem megkülönböztető képességének értékelését.

37 A másik nyolc ügy második jogalapjának harmadik része szintén az indokolás ellentmondásosságán alapul. Ezen ellentmondásosság álláspontja szerint abban rejlik, hogy a fellebbezési tanács – ebben a sorrendben – egyrészt megállapította, hogy indokolt az eljárás felfüggesztése arra tekintettel, hogy két törlési eljárás van folyamatban, amelyekben a fekete-fehér korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vitatják, másrészt pedig a megjelölések összehasonlításának elvégzéséhez e két korábbi védjegy egyikét vette figyelembe, és ennek keretében megállapította, hogy e védjegy minimális megkülönböztető képességét el kell ismerni azon ténynél fogva, hogy lajstromozták.

38 Az EUIPO annak állítására szorítkozik, hogy az első jogalap két okból elfogadhatatlan.

39 Először is, ez a jogalap a megtámadott határozatok olyan pontjait érinti, amelyek nem kötik a felszólalási osztályt, amely elé az ügyeket a 2017/1001 rendelet 71. cikkének (2) bekezdése alapján visszautalták. A fellebbezési tanács ugyanis csupán ajánlásokat fogalmazhat meg a felszólalási osztály számára a felszólalási eljárások felfüggesztésével kapcsolatosan.

40 Másodszor az EUIPO arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács előtti eljárás felfüggesztésének elmaradása nem érintette a felperes érdekeit, mivel a vonatkozó párhuzamos eljárások nem bírtak volna befolyással a szóban forgó felszólalási eljárások végkimenetelére, így az ügyeket mindenképpen vissza kellett volna utalni a felszólalási osztályhoz. Ugyanis egyrészt, a szóban forgó felszólalások ugyanúgy más korábbi védjegyeken alapulnak, mint a két törlési eljárás tárgyát képező fekete-fehér korábbi védjegyek. Másrészt a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozására vonatkozó harmadik párhuzamos eljárást illetően az EUIPO előadja, hogy még amennyiben a négy szóban forgó bejelentett védjegy azonos ábrás eleme nem is rendelkezik megkülönböztető képességgel, ez nem csökkenti az ütköző megjelölések hasonlóságát.

41 A beavatkozó fél ezenkívül arra hivatkozik, hogy az első jogalap nem megalapozott, mert konkrétan a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 71. cikkének (1) bekezdésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatból az tűnik ki, hogy a rendelkezésére álló mérlegelési szabadságra tekintettel a fellebbezési tanács nem köteles az eljárás felfüggesztésére akkor sem, ha a felfüggesztés indokolt. Egyébiránt az a tény, hogy a felperes az említett tanács előtt nem nyújtotta be ismételten az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét, magyarázatot nyújt arra, hogy a tanács a felek érdeke tekintetében nem indokolta azon határozatát, hogy az eljárást nem függeszti fel. Végezetül a felperes által hivatkozott EUIPO irányelvek nem tartalmaznak ajánlást a felszólalási eljárás felfüggesztésére vonatkozóan arra az esetre, ha a korábbi védjegy érvényessége vitatott, és mindenesetre nem kötelező erejűek a fellebbezési tanács számára.

42 A második jogalapot, annak első, illetve harmadik részét illetően az EUIPO előadja, hogy a felperes kifogásai a megtámadott határozat téves értelmezéséből adódnak, valamint annak összetévesztésén alapulnak, hogy az indokolási kötelezettséget vagy az indokolás megalapozottságát kifogásolja-e, még annak elismerése mellett is, hogy a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyekben nem világosak azon indokok, amelyekre tekintettel a fellebbezési tanács az eljárások felfüggesztését javasolta a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozására vonatkozó párhuzamos eljárás miatt.

43 A beavatkozó fél a maga részéről azt állítja, hogy a felperes által előterjesztett különféle bizonyítékok sem az indokolás hiányát, sem annak ellentmondásosságát nem támasztják alá, különösen azért nem, mert összhangban állnak azzal az ítélkezési gyakorlattal, amely szerint egy lajstromozott védjegy megkülönböztető képessége minimális mértékben akkor is elismert, ha olyan törlési eljárás tárgyát képezi, amely a megkülönböztető képességét kérdőjelezi meg, amely helyzet a az első tizenegy megtámadott határozatban a megjelölések összehasonlításához alapul vett korábbi védjegy esetében is fennáll.

A Törvényszék álláspontja

– Emlékeztetőül: a jogi háttér és az ítélkezési gyakorlat

44 A 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 71. cikkének (1) bekezdése értelmében a felszólalási, törlési és megszűnés megállapítására irányuló, továbbá fellebbezési eljárásban az illetékes szervezeti egység, illetve fellebbezési tanács akár saját kezdeményezésére is felfüggesztheti az eljárást, ha a felfüggesztést az ügy körülményei indokolják, vagy – az ellenérdekű fél részvételével zajló eljárásokban – akár a felek valamelyikének indokolással ellátott kérelmére, ha a felek érdekeit és az eljárás szakaszát is figyelembe véve a felfüggesztést az ügy körülményei indokolják,.

45 A 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet (17) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy e rendelet 71. cikkének (1) bekezdése a felszólalási, a megszűnés megállapítására irányuló, a törlési és a fellebbezési eljárások nagyobb fokú egyértelműségét, következetességét és hatékonyságát célozza. E tekintetben hangsúlyozni szükséges, hogy amennyiben valamely felszólalás alátámasztásaként hivatkozott korábbi védjegy érvényét veszti az eljárás időtartama alatt, ezen felszólalás tárgytalanná válik (lásd ebben a értelemben: 2014. november 25-i Royalton Overseas kontra OHIM - S.C. Romarose Invest [KAISERHOFF] ítélet, T-556/12, nem tették közzé, EU:T:2014:985, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. február 14-i Beko kontra EUIPO – Acer [ALTUS] ítélet, T-162/18, nem tették közzé, EU:T:2019:87, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

46 Egyébiránt a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 71. cikke (1) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy a fellebbezési tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik azon döntést illetően, hogy felfüggeszti-e vagy sem a folyamatban lévő eljárást, a felfüggesztés tehát csupán egy lehetőség a fellebbezési tanács számára (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 20-i Jordi Nogues kontra EUIPO – Grupo Osborne [BADTORO] ítélet, T-386/15, EU:T:2017:632, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 Mindazonáltal az a körülmény, hogy a fellebbezési tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik az előtte folyamatban lévő eljárás felfüggesztését illetően, nem vonja ki az általa elvégzett értékelést az uniós bírósági felülvizsgálat hatálya alól. E körülmény ugyanakkor az említett felülvizsgálatot – érdemi részét illetően – annak ellenőrzésére korlátozza, hogy nem történt-e nyilvánvaló értékelési hiba vagy hatáskörrel való visszaélés (lásd: 2017. szeptember 20-i BADTORO ítélet, T-386/15, EU:T:2017:632, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 Ily módon olyan párhuzamos eljárás fennállása, amelynek kimenetele befolyással lehet a fellebbezési eljárás kimenetelére, nem vonja maga után a fellebbezési eljárás automatikus felfüggesztését, és ennélfogva önmagában nem elégséges ahhoz, hogy nyilvánvaló hibának minősüljön, ha a fellebbezési tanács nem függeszti fel az eljárást (lásd ebben az értelemben: 2014. november 25-i KAISERHOFF ítélet, T-556/12, nem tették közzé, EU:T:2014:985, 33. pont).

49 Elsősorban ugyanis, az eljárás felfüggesztéséhez nem fűződne érdek, ha a vizsgálat során bebizonyosodna, hogy a párhuzamos eljárás kimenetele nem befolyásolja a felszólalás kimenetelét, ami be is következne, ha utóbbit egy nem vitatott korábbi jog alapján kellene elfogadni (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 20-i BADTORO ítélet, T-386/15, EU:T:2017:632, 17. pont), vagy éppen ellenkezőleg, ha a felszólalást mindenképpen el kellene utasítani, például az ütköző megjelölések közötti hasonlóság hiányában, egybehangzóan azzal, amit a felszólalási osztály a határozatokban megállapított, amelyek a jelen ügyben továbbkerültek a fellebbezési tanácshoz, azt követően, hogy az ütköző védjegyekről kimondták, hogy nem hasonlóak.

50 Másodszor, az ellenérdekelt fél részvételével zajló eljárásokban a fellebbezési tanácsnak mindegyik fél érdekét figyelembe kell vennie az eljárás felfüggesztésére vonatkozó mérlegelési jogkörének gyakorlása során, az eljárás felfüggesztésére vagy folytatására vonatkozó döntését a fennálló érdekek közötti mérlegelés eredményeként kell meghoznia. Ily módon, még ha párhuzamos eljárás is zajlik, a fellebbezési tanács juthat arra a megállapításra, hogy a fennálló érdekek egyensúlya mindenesetre azt kívánja meg, hogy a fellebbezési eljárást ne függessze fel (lásd ebben az értelemben: 2014. november 25-i KAISERHOFF ítélet, T-556/12, nem tették közzé, EU:T:2014:985, 33. és 34. pont).

51 E tekintetben a fennálló érdekek mérlegelésének keretében megállapításra került, hogy a fellebbezési tanácsnak többek között *prima facie* értékelnie kell annak valószínűségét, hogy a potenciálisan releváns párhuzamos eljárás olyan határozattal zárul, amely a fellebbezési eljárásra befolyással lehet (lásd ebben az értelemben: 2017. február 17-i Unilever kontra EUIPO – Technopharma [Fair & Lovely] ítélet, T-811/14, nem tették közzé, EU:T:2017:98, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, és 2019. február 14-i ALTUS ítélet, T-162/18, nem tették közzé, EU:T:2019:87, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), és ha ez az értékelés ennek valószínűséget csekélynek ítéli, a mérleg nyelve a felszólaló ahhoz fűződő jogos érdeke felé billen, hogy a felszólalás tárgyában határozat szülessen (lásd ebben az értelemben: 2015. október 21-i Petco Animal Supplies Stores kontra OHIM - Gutiérrez Ariza [PETCO] ítélet, T-664/13, EU:T:2015:791, 35. pont).

52 Mindazonáltal, ha bizonytalanság áll fenn olyan párhuzamos eljárás kimenetelével kapcsolatban, amelyben valamely felszólalás alátámasztásaként hivatkozott korábbi védjegyet vitatnak, a felszólalási eljárás folytatása – anélkül, hogy megvárnák a párhuzamos eljárás eredményét – főszabály szerint semmilyen előnnyel nem jár a korábbi védjegyjogosult számára, mivel még ha a felszólalási eljárás a korábbi védjegy lajstromozásának elutasításával is járna, semmi nem akadályozza, hogy ugyanezt a lajstromozási kérelmet újból benyújtsák a korábbi védjegy törlésének kimondását követően (lásd ebben az értelemben: 2014. november 25-i KAISERHOFF ítélet, T-556/12, nem tették közzé, EU:T:2014:985, 41. és 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 Egyébiránt az eljárás felfüggesztésével kapcsolatban a fellebbezési tanács által hozott határozatok felett gyakorolt uniós bírósági felülvizsgálati jogkör keretében meg kell vizsgálni többek között azt, hogy a fellebbezési tanácsnak az általa figyelembe vett tényelemek alapján – anélkül, hogy nyilvánvaló értékelési hibát követett volna el – lehetősége volt-e annak megállapítására, hogy az előtte folyamatban lévő eljárás felfüggesztésének nincs, vagy adott esetben van helye (lásd ebben az értelemben: 2015. november 12-i Société des produits Nestlé kontra OHIM - Terapia [ALETE] ítélet, T-544/14, nem tették közzé, EU:T:2015:842, 28. pont).

54 E tekintetben a fellebbezési tanács nyilvánvaló értékelési hibát követ el, amikor a fennálló érdekekre vonatkozó mérlegelését a tények jogilag téves értékelésére, illetve pontatlan tényállásra alapítja, vagy azt anélkül végzi el, hogy figyelembe venné a felek helyzetét jellemző valamennyi releváns körülményt

(lásd ebben az értelemben: 2019. február 14-i ALTUS ítélet, T-162/18, nem tették közzé, EU:T:2019:87, 41., 44., 47., 49. és 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd még analógia útján: 2013. szeptember 26-i Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, C-610/11 P, EU:C:2013:593, 108., 110. és 116. pont).

55 Ezenkívül rá kell mutatni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbezési tanács előtti eljárás felfüggesztésének vizsgálata megelőzi az összetéveszthetőség fennállásának vizsgálatát [lásd: 2017. szeptember 8-i Aldi kontra EUIPO – Rouard (GOURMET) ítélet, T-572/15, nem tették közzé, EU:T:2017:591, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat].

56 Ugyanis, a felszólalási osztály határozatával szembeni fellebbezési eljárás felfüggesztésére vonatkozó határozat annak elkerülésére irányul, hogy egy adott felszólalásról döntsenek abban az esetben, ha azon korábbi védjegy érvényessége, amelytől a felszólalás megalapozottsága függ, komolyan megkérdőjeleződik, olyannyira, hogy a védjegy érvényességéről határozó jogerős döntés alapján következtetések vonhatók le a felszólalási osztály határozatával szemben hivatkozott érvek összességének megalapozottságára vonatkozó értékelés keretében (lásd ebben az értelemben: 2015. október 21-i PETCO ítélet, T-664/13, EU:T:2015:791, 29. pont). E megállapítások megközelíthetők a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet (17) preambulumbekezdésében foglalt eljárásoknak az egyértelműségre, a következetességre és a hatékonyságra irányuló célkitűzése szempontjából.

57 Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben az Unió valamely intézménye széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, az uniós jogrend által az igazgatási eljárásokban biztosított garanciák tiszteletben tartása még inkább alapvető jelentőséggel bír. E garanciák közé tartozik különösen az illetékes szerv azon kötelezettsége, hogy gondosan és pártatlanul megvizsgálja az egyedi eset minden fontos szempontját, és kielégítően megindokolja a döntéseit. Az uniós bíróság csak így tudja vizsgálni a mérlegelési jogkör gyakorlásának alapjául szolgáló ténybeli és jogi elemek együttes fennállását (1991. november 21-i Technische Universität München ítélet, C-269/90, EU:C:1991:438, 14. pont).

– Értékelés a jelen ügyben

58 Nem vitatott, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács azon kérdéssel kapcsolatban, hogy indokolt-e az eljárások felfüggesztése, figyelembe vette, hogy három párhuzamos eljárás zajlik. Egyrészt a fekete-fehér korábbi védjegyekkel kapcsolatos két törlési eljárásról, másrészt a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozásának megtagadására vonatkozó eljárásról volt szó. E három eljárásban a szóban forgó védjegyek megkülönböztető képességét vitatták.

59 A fekete-fehér korábbi védjegyeket érintő két törlési eljárást illetően a fellebbezési tanács előzetesen azt állapította meg az első tizenegy megtámadott határozatban, hogy az említett eljárások „már a határozatoknak [a felszólalási osztály általi] meghozatalát megelőzően is előrehaladott szakaszban voltak”, és „[e]nnek folytán célszerű lenne felfüggeszteni a jelen eljárást az ezen eljárásokat befejező és jogilag kötelező erejű határozat meghozataláig” (lásd például a T-84/19. és T-98/19. sz. ügyekben megtámadott határozatok 13. pontját).

60 Mindemellett a fellebbezési tanács megvizsgálta a fellebbezéseket és úgy ítélte meg, hogy „[m]indenesetre, valamennyi megjelölés, amelyet európai uniós védjegyként lajstromoztak, bizonyos fokú megkülönböztető képességgel bír”, és annak kijelentésével folytatta, hogy „[e]nnek következtében [úgy véli, hogy] jelen pillanatban [a fekete-fehér korábbi korongokat ábrázoló védjegy] bizonyos fokú megkülönböztető képességgel [rendelkezik]” (lásd például: a T-84/19. sz. ügyben megtámadott határozat 37. pontját vagy a T-98/19. sz. ügyben megtámadott határozat 40. pontját).

61 Ezzel szemben a T-96/19. sz. ügy tárgyát képező tizenkettedik megtámadott határozat 25. pontjában a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a fekete-fehér korongokat ábrázoló korábbi védjegy „úgy tűnik, mint amely a legnagyobb hasonlóságot mutatja [a releváns bejelentett] védjeggyel”, de „tekintettel arra, hogy ez a korábbi jog […] törlési eljárás tárgyát képezi”, úgy döntött, hogy a fellebbezés vizsgálatát egy másik korábbi védjegy alapján folytatja le.

62 Ezenkívül, amint az a fenti 31. pontból kitűnik, az összes megtámadott határozatban, ideértve a T-96/19. sz. ügy tárgyát képezőt is, a fellebbezési tanács azt javasolta a felszólalási tanácsnak, hogy függessze fel a felszólalási eljárást, amíg a fekete-fehér korábbi védjegyek érvényességére vonatkozóan végleges határozat nem születik.

63 A kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozására vonatkozó párhuzamos eljárást illetően a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyekben megtámadott határozatokban a fellebbezési tanács megállapította, hogy „[ezen párhuzamos eljárást] befejező határozat a lehető legnagyobb relevanciával bír a jelen értékelés szempontjából”, azaz a megjelölések összehasonlítása szempontjából a vonatkozó bejelentett védjegyek ábrás elemének megkülönböztető jellegének értékelése során, és hogy „[k]övetkezésképpen úgy vél[i], hogy a szóban forgó ábrás elem megkülönböztető jellegére vonatkozó értékelésével célszerű lenne megvárni, amíg ezen [párhuzamos eljárásban] az eljárást befejező és jogilag kötelező erejű határozat születik” (lásd például a T-84/19. sz. ügyben megtámadott határozat 35. pontját vagy a T-98/19. sz. ügyben megtámadott határozat 38. pontját).

64 Mindazonáltal a fellebbezési tanács megvizsgálta az elé terjesztett fellebbezéseket, és úgy ítélte meg, hogy a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyek tárgyát képező bejelentett védjegyek ábrás elemében az „€” és az „$” elemek nem megkülönböztető jellegűek, a fekete és fehér korongok pedig csekély mértékű megkülönböztető képességgel rendelkeznek (lásd például a T-84/1. sz. ügyben megtámadott határozat 33. és 34. pontját, és a T-98/19. sz. ügyben megtámadott határozat 36. és 37. pontját).

65 Ezenkívül szintén a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyekben megtámadott határozatokban a fellebbezési tanács azt javasolta a felszólalási osztálynak, hogy függessze fel a felszólalási eljárást addig, amíg végleges határozat nem születik a vonatkozó párhuzamos eljárásban.

66 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy szemben azzal, amire az EUIPO az első jogalap elfogadhatatlanságával kapcsolatban első okként hivatkozik, az nem azon tényre vonatkozik, hogy a fellebbezési tanács a felszólalási osztálynak a felszólalási eljárások felfüggesztését ajánlotta az elé visszautalt ügyekben, hanem arra, hogy a fellebbezési tanács a fellebbezési eljárásokat nem függesztette fel.

67 Márpedig e tekintetben nem vitatott, hogy a fellebbezési tanács, miután feltárta a fellebbezési eljárások felfüggesztése mellett szóló indokokat, hallgatólagosan úgy határozott, hogy azokat nem függeszti fel, majd megvizsgálta az elé terjesztett fellebbezések megalapozottságát és azoknak helyt adva visszautalta az ügyeket a felszólalási osztály elé.

68 Ennélfogva az említett elfogadhatatlansági okot, mivel az az első jogalap pontatlan értelmezéséből adódik, el kell utasítani.

69 Az érdemi részt illetően, a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 71. cikkének (1) bekezdése a fellebbezési tanácsra ruházza azt a jogot, hogy – akár saját kezdeményezésére is – megvizsgálja és értékelje, hogy az adott ügy körülményei indokolják-e a fellebbezési eljárás felfüggesztését. A megtámadott határozatok alapján kitűnik, hogy az említett tanács valamennyi megtámadott határozatban élt ezzel a jogával.

70 Ugyanis, egyrészről a fellebbezési tanács a megtámadott határozatokban megállapította, hogy a T-96/19. sz. ügy tárgyát képező eljárás kivételével a fekete-fehér korábbi védjegyek törlési eljárására tekintettel valamennyi eljárást indokolt felfüggeszteni. Másrészről, a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyben megtámadott határozatok esetében úgy vélte, hogy az általa lefolytatandó értékelés elvégzésével indokolt lenne megvárni, amíg a kizárólagosan ábrás €$ védjegy bejelentésére vonatkozó eljárásban döntés nem születik (lásd például a T-84/19. sz. ügyben megtámadott határozat 13. és 35. pontját).

71 Márpedig az ilyen megállapítások megfeleltek annak az értékelésnek, amely alapján a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 71. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárás felfüggeszthető. Ezenkívül e megállapítások szükségszerűen arra mutattak, hogy a figyelembe vett párhuzamos eljárások nagy valószínűséggel olyan határozatokhoz vezetnek, amelyek befolyással lesznek a fellebbezési eljárásokra, és a fennálló érdekek mérlegelése a felperes javára billenti az egyensúlyt.

72 Mindazonáltal a fellebbezési tanács megvizsgálta a kereseteket, anélkül azonban, hogy indokolta volna arra vonatkozó végleges határozatát, hogy az eljárásokat nem függeszti fel, amely határozat – éppen ellenkezőleg – arra mutatott, hogy a fennálló érdekek mérlegelése során a beavatkozó fél érdekét kell előnyben részesíteni. Ezenkívül az a tény, hogy a fellebbezési tanács végezetül azt ajánlotta a felszólalási osztály számára, hogy függessze fel a felszólalási eljárásokat, azt feltételezi, hogy az említett tanács álláspontja szerint a fennálló érdekek mérlegelése során, a fellebbezési eljárások lezárultával a mérleg nyelve ismét a felperes felé billen.

73 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 57. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében az érdekelt felek azon jogának tiszteletben tartása, hogy az őket érintő határozat kielégítő indokolást tartalmazzon, különösen fontos olyankor, amikor e határozat meghozatala széles mérlegelési jogkör keretében történik, amely helyzet a fellebbezési tanács által, az előtte folyamatban lévő fellebbezési eljárás esetleges felfüggesztésére vonatkozóan hozott határozat esetében is fennáll.

74 E tekintetben már megállapítást nyert, hogy az ilyenfajta általános és kategorikus kijelentések nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a fellebbezési tanács valóban gyakorolta-e a számára biztosított széles mérlegelési jogkört (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 26-i Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM és centrotherm Clean Solutions ítélet, C-610/11 P, EU:C:2013:593, 110. pont). Különösen igaz ez akkor, ha a fennálló érdekek mérlegelésére vonatkozó kulcsfontosságú értékeléssel kapcsolatban semmilyen indokolás nem szerepel, és főként ha – mint a jelen ügyekben is – a fellebbezési tanács határozata ezen értékelést illetően kétértelmű megállapításokat tartalmaz.

75 Azt is pontosítani szükséges, hogy még amennyiben el is vonatkoztatunk attól a ténytől, hogy a fellebbezési tanács kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy célszerűnek tartja a „jelen eljárás” felfüggesztését (az első tizenegy megtámadott határozat 13. pontja) illetve, hogy a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozására vonatkozó kérelem tárgyában hozandó végleges határozat a lehető legnagyobb relevanciával bír „a folyamatban lévő értékelés” szempontjából (sorrendben a T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyekben megtámadott határozatok 35., 35., 39., illetve 38. pontja), és az is megállapítást nyerhet, hogy az említett tanács csupán javaslatot tehet a felszólalási osztálynak a felszólalási eljárások felfüggesztésére, miután arra a megállapításra jut, hogy az eljárások felfüggesztése elméletileg indokolt lenne, még mindig meg kell állapítani, hogy szabálytalan az ilyen megközelítés, amely a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 71. cikke (1) bekezdésének késleltetett alkalmazásához vezet.

76 Ugyanis a fellebbezési eljárás felfüggesztésének kérdésére vonatkozó vizsgálat előzetes jellegével kapcsolatos, a fenti 55. és 56. pontokban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy e felfüggesztésnek – amennyiben indokolt – biztosítania kell azt, hogy egy párhuzamos eljárásban várható döntésnek a felszólalási osztály határozatával szemben felhozott érvek összességének megalapozottságára gyakorolt hatását figyelembe lehessen venni. Következésképpen, ha a fellebbezési tanács úgy ítéli meg, hogy az eljárás felfüggesztése indokolt, nincs más választási lehetősége, minthogy

kimondja a felfüggesztést, így nem vizsgálhatja még részlegesen sem a fellebbezést. Ennélfogva a jelen ügyekben, tekintettel arra, hogy az említett tanács az eljárások felfüggesztését indokoltnak találta, nem határozhatott a fellebbezésekről, és ebből következően semmilyen ajánlást nem fogalmazhatott meg a felszólalási osztály számára, mivel az ügyek utóbbi elé, bármely okból történő utalása a fellebbezés vizsgálatát feltételezi, tehát téves jogalkalmazásból ered.

77 Az EUIPO által a felperes érdekének hiányát illetően felhozott elfogadhatatlansági okok ezen megállapításokat nem kérdőjelezhetik meg.

78 Ugyanis, először is azon állítást illetően, amely szerint a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozására vonatkozó eljárás kimenetele nincs befolyással a fellebbezési tanács által az T-84/19., T-92/19., T-96/19. és T-98/19. sz. ügyekben megtámadott határozatokban a megjelölések összehasonlítására vonatkozóan levont következtetésre, azon oknál fogva, hogy a fellebbezési tanács ugyanerre a következtetésre jutott volna még akkor is, ha az érintett bejelentett védjegyek ábrás eleme nem rendelkezne megkülönböztető képességgel, meg kell állapítani, hogy ilyen értékelés nem szerepel az említett megtámadott határozatokban. Éppen ellenkezőleg, az említett tanács ezekben azt állapította meg, hogy ezen ábrás elem megkülönböztető képességének értékelése, amely közvetett módon az említett párhuzamos eljárásban várható végleges döntés eredménye lenne, a lehető legnagyobb relevanciával bír a folyamatban lévő, azaz az ütköző megjelölések összehasonlítására vonatkozó értékelés szempontjából.

79 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUIPO nem hivatkozhat olyan tényelemekre a Törvényszék előtt megtámadott határozat alátámasztása érdekében, amelyeket e határozatban nem vettek figyelembe (lásd: 2017. szeptember 8-i GOURMET ítélet, T-572/15, nem tették közzé, EU:T:2017:591, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Különösen igaz ez azon értékelések esetében, amelyekkel kapcsolatban a fellebbezési tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik.

80 Másodszor, azon tényt illetően, hogy a szóban forgó felszólalások a párhuzamos törlési eljárások tárgyát képező két védjegytől eltérő korábbi védjegyeken alapulnak, meg kell állapítani, hogy pergazdaságossági okokból a fellebbezési tanács az ütköző megjelölések összehasonlítása során csupán e két védjegy egyikét vette figyelembe valamennyi megtámadott határozatban, kivéve a T-96/19. sz. ügy tárgyát képező határozatot, amelyben kizárólag egy másik korábbi védjegyet vett alapul az összehasonlítás elvégzésénél.

81 Ennélfogva a T-96/19. sz. ügy kivételével valamennyi ügyben az a körülmény, hogy a felszólalást nem csak a fellebbezési tanács által kizárólag figyelembe vett védjegyre, hanem más korábbi védjegyekre is alapították, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy nincs konkrét hatása a fellebbezési tanács által elkövetett azon hibának, hogy nem függesztette fel a vonatkozó eljárásokat (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 20-i BADTORO ítélet, T-386/15, EU:T:2017:632, 32. pont).

82 Ami a T-96/19. sz. ügy tárgyát képező, tizenkettedik megtámadott határozatot illeti, abból a tényből, hogy e határozatban a megjelölések összehasonlítását a törlési eljárás tárgyát képező két korábbi védjegytől eltérő korábbi védjegy alapján végezték el, ugyanakkor nem következik, hogy a fellebbezési tanács által elkövetett, az ezen ügyhöz kapcsolódó eljárás felfüggesztésének elmulasztásában megnyilvánuló hiba ne járna konkrét hatással. Ugyanis, amint az a fenti 78. pontban megállapításra került, magának a fellebbezési tanácsnak az említett határozatban tett megállapításaiból az tűnik ki, hogy a kizárólagosan ábrás €$ védjegy lajstromozására vonatkozó másik párhuzamos eljárás hatással lehet az általa végzett értékelésre. Egyébiránt, amint az a fenti 31. pontból kitűnik, az említett tanács ebben a megtámadott határozatban azt is megállapította, hogy jóllehet a megjelölések összehasonlításához nem a párhuzamos törlési eljárások tárgyát képező védjegyeket, hanem egy másik korábbi védjegyet vett alapul, mindezek ellenére a felszólalási eljárást a törlési eljárás tárgyát képező korábbi védjegyek érvényességére vonatkozó végleges és jogilag kötelező erejű határozat meghozataláig fel kellene függeszteni.

83 A fenti megállapítások összességéből az következik, hogy az első jogalap, valamint – az adott ügytől függően – a második jogalap első vagy harmadik része valamennyi ügy vonatkozásában megalapozott.

A második jogalap további részeiről, valamint a harmadik és a negyedik jogalapról valamennyi ügy vonatkozásában

84 Tekintettel arra, hogy az eljárások felfüggesztésének kérdésére vonatkozó vizsgálat előnyt élvez az összetéveszthetőség vizsgálatához képest, a megtámadott határozatokat – a többi jogalap, illetve jogalaprész vizsgálatának lefolytatása nélkül – hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

85 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

86 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése értelmében a Törvényszék elrendelheti, hogy az említett cikk (1) és (2) bekezdésében nem említett beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket.

87 A felperes azt kérte, hogy az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezzék a saját költségeik, valamint a felperes részéről felmerült költségek viselésére, ideértve az EUIPO előtti eljárásban felmerült költségeket is.

88 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 190. cikkének (2) bekezdése értelmében a feleknél a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket megtérítendő költségeknek kell tekinteni. Ez azonban nem vonatkozik a felszólalási osztály előtti eljárás során felmerült költségekre. Így tehát a felperes kérelmének a felszólalási osztály előtti eljárás során felmerült költségekre vonatkozó részében nem lehet helyt adni.

89 Következésképpen, mivel az EUIPO pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell őt a saját költségeinek, valamint a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban a felperes részéről felmerült költségeknek a viselésére.

90 A jelen eljárás körülményei között meg kell állapítani, hogy a beavatkozó fél maga viseli a Törvényszék előtt felmerülő költségeit.

91 Azon kérelmet illetően, hogy az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezzék a fellebbezési tanács előtti eljárás költségeinek viselésére, a fellebbezési tanács feladata lesz, hogy a jelen ítélet fényében az ezen eljárással kapcsolatban felmerülő költségekről határozzon.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a T-84/19. és T-88/19–T-98/19. sz. ügyeket ítélethozatal céljából egyesíti.

2) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának 2018. december 7-én hozott határozatait (R 1062/2018-2., R 1059/2018-2., R 1058/2018-2., R 1057/2018-2., R 1056/2018-2., R 1060/2018-2., R 1055/2018-2., R 1054/2018-2., R 1053/2018-2., R 986/2018-2., R 1063/2018-2. és R 1064/2018-2. sz. ügyek) hatályon kívül helyezi.

3) Az EUIPO maga viseli saját költségeit, valamint a Cinkciarz.pl sp. z o.o. részéről a Törvényszék előtti eljárás során felmerült költségeket.

4) A MasterCard International, Inc. maga viseli a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült saját költségeit.

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. május 28-i nyilvános ülésen.

Aláírások